

[Fuglsang.]

slået: indtil 31. marts 1953. Selvfølgelig er det prisværdigt, at man gør den slags loves levetid så kort, som det overhovedet er muligt, og selvfølgelig vil mit parti stemme for disse ændringer. Men jeg vil gerne have lov til at tilføje: jeg tror desværre ikke, det er hensigten at lette, endsige afvikle denne lovgivning om to måneder. Dertil har man for mange bitre erfaringer med hensyn til sådanne loves sejlivethed. Man har en begrundet mistanke om, at der ligger helt andre hensigter bag denne kortvarige forlængelse, og det forekommer mig, at denne mistanke styrkes, dels når man tænker på den højtærede finansministers forelæggelsestale, dels når man ser på motiveringen for denne kortvarige forlængelse. Motiveringen er jo nemlig den, „at der endnu ikke foreligger en sådan overskuelighed over statens økonomiske stilling i det kommende finansår, at en helhedsbedømmelse kan foretages“. Man føler trang til at spørge sig selv, hvorfor forholdene i så henseende skulle være så ganske anderledes i år, end de tidligere har været; og man spørger sig selv om, hvilken grund der kan være til at tro, at disse forhold skulle være afgørende ændret i løbet af et par måneder. Naturligvis tror jeg gerne, at regeringen også selv går i en evig uvished om, hvilke nye militærudgifter USA og vore militære overordnede, atlantgeneralerne, vil vælte ud over os i den nærmest kommende tid; men man tager næppe fejl i, at det afgørende for de fire partier, socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, er den overenskomstsituation, vi befinder os i. Hvis det er sådan, turde det dog være noget af en udfordring og give anledning til eftertanke, at samtidig med at de faglige ledere, arbejdsgiverne og hele det apparat, der står til deres rådighed, gør, hvad der står i menneskelig magt for at få arbejderne til at vedtage et utilstrækkeligt overenskomstforslag, sidder andre repræsentanter her i tinget og planlægger i mere eller mindre køn enighed, hvordan man straks efter overenskomstforslagets vedtagelse kan tage de små fremskridt, der indeholdes i det, tilbage — og formentlig mere end det.

Ikke desto mindre vil mit parti som sagt stemme for forslaget om at forkorte disse loves levetid, ligesom vi vil stemme for forslaget om nedsættelse af cigarafgiften. Desuden vil vi anbefale det høje ting at vedtage de af mit parti stillede ændringsforslag, der går ud på yderligere at mildne lovenes skadelige virkninger. Men vi vil naturligvis stemme imod forlængelsen af disse afgiftslove som helhed.

Tholstrup: I konsekvens af mine udtalelser ved første behandling af lovforslaget om forlængelse af den midlertidige tillægsafgift af visse motorkøretøjer, hvis § 3 er falsk i sit indhold, har jeg tilladt mig at stille et ændringsforslag gående ud på at hindre motormillionerne i at glide ud af fondene til motorfolkene uvedkommende formål. Disse fonds eksisterer kun på papiret, men man bibringer befolkningen den falske opfattelse, at der findes 500 mill. kr. i vejfondene. De er borte og kan kun tilvejebringes enten ved udskrivning af nye skatter, når der bliver brug for penge til vejformål, eller ved at trække på nationalbanken. Mit ændringsforslag lyder ganske kort:

„Tilstedeværelsen af de midler, der således indgår, men som ikke anvendes til vejformål i samme finansår, skal sikres vejfonden ved, at der købes rentebærende, børsnoterede papirer, som realiseres, når vejfonden eventuelt til sin tid mangler dækning for nødvendige vejudgifter.“
Dette foreslås indsat i § 3 efter tallet „1932“. Jeg vil anbefale ærede medlemmer at stemme for dette ændringsforslag. Det vil være af betydning, at man i fremtiden får den rette opfattelse af ordet fonds. Når det drejer sig om penge, der indbetales til forskellige fonds, ville det være rart, om disse penge også var tilstede i disse fonds, når de skal bruges.

Poul Hansen (Slagelse): Idet jeg iøvrigt henviser til den ærede ordførers bemærkninger til de foreslåede ændringer i afsnittet om tobaksafgifter, vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale at stemme for disse ændringsforslag.

Som jeg anførte under sagens første behandling, måtte vi ønske, at der blev foretaget en lempelse i den tobaksbeskatning, vi har herhjemme. Vi ønsker det først og fremmest under hensyntagen til den stærke nedgang, man det sidste års tid har kunnet konstatere i beskæftigelsen indenfor tobaksfaget. Fra mit partis side — og jeg tror for såvidt, det gælder hele udvalget — har ledemotivet derfor været at lægge beskatningen i særlig grad på det prislag for cigarer, hvor der først og fremmest er tale om den store beskæftigelse, og det vil naturligvis sige de håndrullede cigarer. Det vil derfor også ses, at en cigar, der koster fra 80 øre til 1 kr., har fået relativt den største nedsættelse, nemlig fra 7 til 13 øre, hvorimod de dyre cigarer ikke får nedsættelse, måske endda det modsatte. Der kan måske nok rejses indvendinger imod den foreslåede skala, men hvis man fastholder, at den bør stå i et vist